

τῆς δειλίας γὰρ αἰσχρὰ γίνεται τέκνα (Tr. adesp. 357)
καὶ ναὶ μὰ Δία τῆς ἀκολασίας καὶ τῆς δεισιδαιμονίας καὶ τοῦ
φθόνου καὶ τῶν ἄλλων νοσημάτων ἀπάντων. ἄριστα δ' εἰρη-
κότος Ὀμήρου τό (Γ 39) 'Δύσπαρι εἶδος ἄριστε' καὶ τό (Ρ 142)
5 "Ἐκτορ εἶδος ἄριστε' (ψόγου γὰρ ἀποφαίνει καὶ λοιδορίας
F ἄξιον ᾧ μηθέν ἐστιν ἀγαθὸν εὐμορφίας κάλλιον) ἐφαρμοστέον
τοῦτο καὶ τοῖς ὁμοίοις, κολούοντα τοὺς μέγα φρονοῦντας ἐπὶ τοῖς
μηδενὸς ἀξίοις, καὶ διδάσκοντα τοὺς νέους ὄνειδος ἠγειῖσθαι
καὶ λοιδορίαν τὸ 'χρήμασιν ἄριστε' καὶ 'δείπνοις ἄριστε' καὶ
10 'παισὶν ἢ ὑποζυγίοις ἄριστε' καὶ νῆ Δία 'τῷ λέγειν ἐφεξῆς
35 ἄριστε'. | δεῖ γὰρ ἐκ τῶν καλῶν διώκειν τὴν ὑπεροχὴν καὶ
περὶ τὰ πρῶτα πρῶτον εἶναι καὶ μέγαν ἐν τοῖς μεγίστοις· ἢ
δ' ἀπὸ μικρῶν δόξα καὶ φαύλων ἄδοξός ἐστι καὶ ἀφιλότιμος.
τοῦτο δ' ἡμᾶς εὐθύς ὑπομιμνήσκει τὸ παράδειγμα τὸ τοὺς
15 ψόγους ἀποθεωρεῖν καὶ τοὺς ἐπαίνους ἐν τοῖς Ὀμήρου μά-
λιστα ποιήμασιν· ἔμφασις γὰρ γίνεται μεγάλη τοῦ τὰ σωμα-
τικὰ καὶ τυχηρὰ μὴ μεγάλης ἄξια σπουδῆς νομίζειν. πρῶτον
μὲν γὰρ ἐν ταῖς δεξιώσεσι καὶ ἀνακλήσεσιν οὐ καλοὺς οὐδὲ
πλουσίους οὐδ' ἰσχυροὺς προσαγορεύουσιν, ἀλλὰ τοιαύταις
20 εὐφημίαις χρῶνται (B 173)

'διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ'
καὶ (H 47)

B "Ἐκτορ νιῆ Πριάμοιο, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντε'
καὶ (T 216)

25 'ὦ Ἀχιλεῦ Πηλέος νιέ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν'
καὶ (A 608)

'διε Μενoitιάδη, τῷ ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.'

ἔπειτα λοιδοροῦσιν οὐδὲν ἐφαπτόμενοι τῶν σωματικῶν, ἀλλὰ
τοῖς ἀμαρτήμασι τοὺς ψόγους ἐπιφέροντες

30 'οἴνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων' (A 225)